

Petra JANOŠŤÁKOVÁ, *Traktát Řehoře Hrubého z Jelení Jana Antonína Kampánského knihy o tom, která má spravován býti úřad*, České Budějovice 2009, (bakalářská práce Ústavu archivnictví a pomocných věd historických Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), 80 s. včetně příloh.

Posudek oponenta bakalářské práce

Jednou z důležitých osobností starší generace českých humanistů z přelomu 15. a 16. století byl Řehoř Hrubý z Jelení, který však současně představuje jednu z méně poznáných postav této generace. Rukopis jeho českého překladu díla italského učenice Jana Antonína Kampánského o správě úřadu se rozhodla ve své bakalářské práci edičně zpracovat Petra Janošťáková, a tak přispět i k lepšímu poznání a pochopení osobnosti tohoto humanisty a překladatele. Vlastní práce, jejíž nejdůležitější přílohu tvoří editovaný text, je rozdělena do čtyř částí, a sice úvodu, první a druhé kapitoly a závěru.

V úvodní části autorka nejprve charakterizuje svou práci a její hlavní cíle, které si vytýčila. Přibližuje členění práce a typ editovaného textu.

První kapitola je věnována životu a osobnosti Řehoře Hrubého z Jelení, jeho vztahům k dalším českým humanistům jeho generace (zejména k Viktorinu Kornelovi ze Všehrd) a dále jeho tvorbě. Na konci kapitoly autorka předkládá základní seznam Hrubého dochovaných děl.

V druhé kapitole je pozornost již soustředěna na rozbor editovaného rukopisu z hlediska jeho vzniku, dalších osudů, paleografie a jeho jednotlivých částí. Autorka při rozboru vycházela přímo z vlastního textu díla, přičemž neopomněla využít možností poznámkového aparátu k osvětlení některých méně zřetelných skutečností. Snad jen do paleografického rozboru by mělo být doplněno, o jaký typ pravopisu se v případě tohoto rukopisu jednalo a čím se vyznačoval. Velmi důkladný je autorčin obsahový a věcný rozbor rukopisu řazený podle jeho jednotlivých částí, včetně chybně a velmi neústrojně vřité předmluvy, jemuž není v zásadě co vytknout.

V závěru autorka shrnuje své poznatky a editovaný text uvádí do širšího dobového kontextu. V práci nechybí pečlivě zpracovaný seznam použitých pramenů a literatury ani seznam příloh. Hned první – obrazová – příloha nám přibližuje vzhled rukopisu, s nímž autorka pracovala, a naznačuje tak, že se musela vyrovnat se sice knižním, nicméně však místy špatně čitelným písmem.

Jako v pořadí druhá příloha je uvedena velmi pečlivě a podrobně zpracovaná ediční poznámka. Zde je uvedeno také současné uložení rukopisu a jsou detailně rozepsány užití ediční zásady a transkripční pravidla včetně citace jejich vzoru (Ivan Šťovíček a kol., 2002).

Následující třetí přílohu tvoří text vědecké edice rukopisu Řehoře Hrubého z Jelení, který má celkem 34 strany. Autorka edici zpracovala pečlivě a pozorně. Snažila se přesně dodržovat všechna v ediční poznámce vyčtená transkripční pravidla a ediční zásady. Kvality jejího edičního zpracování prokazuje i velmi dobře vytvořený poznámkový aparát a také celkové uspořádání edice s přehledným a jasným označením jednotlivých stránek původního rukopisu. Bohužel se jí nepodařilo vyvarovat některých drobných chyb (interpunkce, překlipy, špatně spojovaná slova) a přehlédnutí (vynechaná písmena), která celkový velmi dobrý dojem z její práce poněkud kalí. Zejména poslední stránky edice jsou důkazem časového stresu, do něhož se autorka asi v závěrečné fázi příprav textu své bakalářské práce dostala.

Velmi pečlivě a zajímavě autorka pojala a zpracovala slovník archaismů, v němž případnému zájemci o text rukopisu usnadnila čtení vysvětlením více než stovky méně běžných anebo dnes již zcela neznámých staročeských výrazů.

I přes některé drobné nedostatky lze konstatovat, že Petra Janošťáková předloženou práci splnila zadání svého bakalářského úkolu a její práci lze označit jako zdařilou. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji ji hodnotit ještě stupněm **v ý b o r n ě**.

Pelhřimov, 22. srpna 2009

Mgr. Lenka Martínková, Ph.D.

martinkova